

Igor Staro 1

From: <igor@stojakovic.net>
Sent: 10. listopad 2004 17:02
Subject: Repport, Dan Nezavisnosti, Part 2, Day 1 :)

EEE, dobar dan dobar dan,
evo mene opet :)

Nakon dolaska do Bohinja, krenula je opsezna operacija pronalaska apartmanskog smjestaja, koji je bio uredno rezerviran, ali heh.. lokacija je bila malo kinki zavucena bogu debelo iza tregera, ali kad smo je pronasli docekao nas je ultraljubazni domacin, gospodin Janko, i uputio nas u kamaru.. tamo su neki svoje trenutke odmora iskoristili za kraci odmor i hrkanje, a Vas dragi Ja iskoristio je da vam napise onaj prvi report :)

Uz ovakav pogled sa terase, nije mi se zurilo na spavanje :) No, vec pri zavrsetku onog prvog reporta krenulo je neko pozurivanje, kao ajmo prosetat, ajmo okolo, ajmo ajmo ajmo dok jos ima sunca.. i sta sad.. ja reko ajmo..

I tako smo krenuli okolnim putem do Bohinjskog jezera, putem kroz sumarak, kadli tamo nas sacekala usred nicega privatna vikendica... I sta rec, lijepo se vidi austrijska preciznost, urednost i higijena, pa kolko god mi pricali o tome kao sloveniji :)

Trava pokosena, prekrasno zelena, dolje nize u dvoristu 3-4 drveta koja rade hlad, ispod drveni stol i klupice, ma milina... tako sredjenu vikendicu, a koja se tako prekrasno uklapa u prirodu ja jos nisam uocio.. no, ni tu mi nisu dali da se dugo divim, nego sam morao hitati zurnim korakom (trcao) naprijed... Mekoca ove trave kojoj je to prirodni ambijent je nevjerovatna, covjek ima osjecaj da trckara po spuzvi i jednostavno je gust trcati, pa sam se i ja malo uznojo, ali nije mi bilo tesko, a trkom sam stigao do Hudicevog mosta...
Jos jedan prekrasan pogled, rijecica koja tece u "kanjonu" sirine mozda 2 metra, ali udubljeno oko 10 metara u tom malom procijepu...

S jedne strane procijep i zubori voda, a sa druge strane minijaturni slapovi u kanjonu, minijaturna jezerca, potpuno bistre vode, ali na zalost covijek ne moze doc do vode, osim da se baci, pa sta bude :) ja se nesto bas i nisam odlucio na bacanje :) ne zbog dubine, nego sto postoji dodatna opasnost da se zaglavim izmedju te dve stijene, pa onda nastane neko Balkyjevsko jezero i potopim pola slovenije, a to ne bi imalo smisla :)

Krenuli smo putem prema Bohinjskom jezercu, i imali smo dva puta pred nama ili cestom, ili precicom preko brda.. ja sam navijao za precicu preko brda, ali moji penzioneri su se odlucili da je cestom "kulturnije".. I onda smo se sklanjali sa ceste da oslobodimo prolaz svakom zivucem organizmu :) Prvo konjima...

Onda Kravama....

Ipak, pogled koji puca sa ovih krajeva vrijedan je svakog cekanja..

A onda smo konacno dosli na obalu samog jezera.. A tamo.. neopisiva ljepota, slika za pamcenje, slika uz kakvu vas skoro nista ne moze uznemiriti, savrseni trenuci za odmor... Pred nama se, ovaj put pjeske, ponovo pojavilo prekrasno Bohinjsko jezero. Impozantnih 20 km duzine, 1,5 km sirine, i najvece dubine do 50 metara. U jezeru zivi svega 5 vrsta riba i oko 50 vrsta algi i travnatih biljaka (ako je vjerovati onome sto su meni rekli jel). Vrlo je bistro i prozirno pa je ribe moguće vidjeti sa obale, posebno lijepe primjerke pastrva, ali nije neka slika, za to preporucujem odlazak u zivo :) za repport mi se fotografije ovog savresnog mira ipak cine prikladnije...

Ali... ima i onih koje ovakovi motivi poticu na nesto novo :) ima onih koji nikad ne spavaju, i koji zele vise :) naravno, temperatura i antibiotici su bili u zadnjem danu ljecenja, ali .. jednom se zivi :)

I zato se mora barem do koljena osvježiti u jezercetu :) voda je bila fantastična, i da sam imao bilo sto čime bi se mogla obrisati ne bi se to zaustavilo samo na mackanju nogu. Očekivao sam, s obzirom na veličinu jezera, ipak puno puno hladniju vodu. Naime, u par prilika sam se kupao u slatkovodnim brzacima, potocima i rijekama, ali uvijek je voda bila izuzetno hladna (u odnosu na more jel), no ovdje je bila čisto ugodna.. možda iduće ljeto more zamijenim jezercem, ko zna :) makar na weekend :)

No i tu su se našli moji omiljeni penzioneri (iako oni u stvari još imaju desetak godina do penzije), a idelano poklapanje sunca, mora i vode bilo bi šteta propustiti...

I tako.. tu je već lagano počela večer spustati svoje tamne sape, a želudci su postali gladni pa smo otisli put apartmana, i zatim u obližnje selo u restoran na ugodni jelenji biftek u umaku od gljiva, sa marmeladom od brusnice. Ocjena 4+ :)

Nedugo zatim vas je reportwriter popio jedno pivce nakon skoro 3 mjeseca ljekova i apstinencije, i kako je kroz 2 dana spavao svega 4 sata brzo je posustao od kartanja sa penzionerima i otisao put kreveta...

Slijedi jos jedan dan.. Kakav? Naravno, u trecem dijelu reporta :)

Do onda uživajte!